

בריק של המנהל העצמאי כימעת עלה לו במישרתו קרישנה בא לביקור

הורסקוב

(המשך מעמוד 13)

תאומים עם עקרב

קיימת חנה ביניהם, ובדרך כלל אפ"ר לומר שחם מתאימים. שני מזלות אלה אוהבים לחקור, לברר, לחטט, וקיימת קרבה מחותית ביניהם. האחד שחיי יותר בגישתו, ואילו השני אוהב את הסיבוב. הסקרנות של בן מזל תאור מים, והצורך של בן עקרב לחשוף את המסתורין, יוצרים שיתוף פעולה והבנה. הם יאהבו לצאת למסעות מיס-טוריים, או לשליחויות שיש בהן קור-טוב של סיכון. התגשיות יכולות לצוץ כאשר העקרב יבחין שכן זוגו, "פולד" מעט חציה. הקינאה של העקרב יכולה לג-רום לתאומים צרות צרורות, וחיינו יחפ-כו מריצים. מוטב שיזוהר וישימר וישאר נאמן, מכיוון שהעקרב לא שייך לסל-חנים המוכנים להעלים עין מהמציאות.

תאומים עם קשת

הקשר בין תאומים לקשת הוא הגורם ביותר — או הטוב ביותר. בגלל המד-לות הם ניצבים האחד מול השני, ובכך יוצרים ציר משותף ומנוגד. אחת ה-צורות, האופטימיות, אהבת הנסיעות, המשיכה לאמונה, והרצון לדעת ולהבין כל דבר משותפים להם. אך חוש הצדק, המוגזם לפעמים, ערכי-המוסר הגבוהים והצורך להעמיק בכל דבר, כמו חוסר העורמה ולפעמים גם חוסר תשקט של הקשת, יכולים להקפיץ את התאומים ממקומם ולהביא לכעס נוראי. ואילו הקשת לא יבין את הצורך של בן תאומים להסתיר דברים, ולחשב מה לומר ומה לא.

תאומים עם גדי

צירוף לא רע, אם כי מכביד לפעמים על בן מזל תאומים. הרצינות, האחריות והאמביציה המקצועית של בן גדי מפ-רעה לקשרים היומיומיים ביניהם. אך הילדותיות, הקלילות, ולפעמים חוסר ה-אחריות של בן תאומים לא ישנו את הגדי, כי אם להיפך. הגדי בעל אה-שיות הבורות יציב לפניו מטרה, לחנך ולפקח על תאומה, וכאשר התאומים יאבדו כיוון, הגדי יחזירנו מיד למקומו. היחס של בן מזל גדי לבן זוגו, התאור מים, רך, סלחני ואוהב, ואילו בן תאומים נשען על הידידות והקביעות שמעניק הגדי לכל הבאים עימו במגע.

תאומים עם דלי

נחוג ליחס להם התאמה, כיוון ש-שניהם שייכים למזלות האוויר ויכולים "להתעופף" יחדיו. אך המתעופפים הם צפרים שונות מאוד האחת מהשנייה, ולא תמיד קל להם להבין האחד את השני. שניהם מזלות אינטלקטואלים ויח-סם לסביבה אוהד מאוד. בן מזל דלי שאפתן בענייני קריירה, אך בבן זוגו רוצה למצוא ידיד, ולמרות שהוא עצמו לא יוצר קרבה אמיתית, ונשאר מעט מרוחק, הוא דורש נאמנות ולא יס-כים לשום פשרה או שותפות עם מישהו אחר. האינטואיציה החזקה שלו לא תטעה אותו לעולם, וגם אם ינסה התאור מים להערים עליו — אל יצלח. בעניי-נים רוחניים הקשר ביניהם בונה, והתאור מים מסוגל להעריך את בן זוגו חדלי אל המצאותיו, מקוריותו, שנוניותו ומחשבתו הצופה תמיד קדימה.

תאומים עם דגים

קשה למצוא חוסר התאמה בולט כל כך כמו בין שני מזלות אלה. גם כאן הכפילות באישיות של כל אחד הופכת את הקשר ביניהם לקשר קבוצתי, ולא זוגי. לכן עדיף שיחפשו להם שותף משותף למזל יותר יציב. בין דגים לתאומים יכול להיווצר קשר מחיר ונעים, הם אפילו יכולים להסכים ב-דברים רבים. אך כל אחד חי במישור שונה. לדגים נטייה לחיות בעלי-סוד, דות, ואילו התאומים, כמו ילדים, מא-מינים בכל אחד ומוכנים לגלות את ליבם באוזני כל מי שמקשיב ומגלה אתה. הדברנות והפתיות של בן תאור מים כל כך נפחיתו את בן זוגו, הדגים, עד שאחרי כל שיחה עם אדם זר הדגים יתכנס בתוך עצמו נעלב, והתאומים יצטרך לפייס אותו.

ההכרעה בדבר עתידו של דורפן. המשך העסקתו יעניק למנהל מעמד של קביעות במערכת-החינוך של עיריית-הרצליה. ההחלטה התגבשה, בחדרי הדורים, פה אחד: שמואל דורפן לא ימשיך בתפקידו כמנהל בית-הספר. לכל מי שהתעניין ב-נושא, שמחו פקדי-העיריה לספר, כי על גבו של המנהל תלויה קופת-שרצים מלאה וגדושה, הן בנושאי-חינוך מובהקים, והן בנושאים מינהליים שבהם, כפי שמונים אף ידידיו של דורפן, "הוא איננו חזק במיוחד".

פקדי-העיריה לא היו מוכנים לגלות מהו הדופי שמצאו במנהל, אך בכל הור-דמנות סתרו להדגיש, בהתלהבות מופלגת, כי ההחלטה היא עניינית, "ללא קשר עם פרשת הרי קרישנה". כפי שטען דוברי-העירייה, גידעון דפניק.

ההכרעה בדבר עתידו של דורפן עמדה ליפול ביום השלישי שעבר, יום אחד לפני ביקורו של שרי-החינוך, זבולון המר, במסודת-החינוך של הרצליה. גזר-הדין הצפוי התפרסם בחוגי-החינוך בעיר, דלף לאמצעי-התיקשורת, ועורר זעם רב.

תלמידי בית-הספר אמנם התמר-מרו על ההחלטה, אך מועצת-ההתלמי-דים לא עשתה שום צעד בעניין זה, כאילו כדי להוכיח את אמתות אבחנתו של המנהל לגבי התלמיד הישראלי. אולם הידיעה הגיעה גם לתבירי ועד-ההורים. הרוח החיה בוועדה-ההורים, איש-העסקים יוסף סולץ, החליט לסכל את ההחלטה. "לא היתה שום סיבה רצינית לפטר את המנהל", טוען יוסף סולץ. "הוא מנהל טוב, שעשה באתו מיקרה צעד גבון. אנו, ה-הורים, מקבלים אינפורמציה מילדינו, ו-יודעים שהם מרוצים מהמנהל ומדרכי-עבודתו, וגם לנו יש מה להגיד בקשר לחינוך ילדינו".

סולץ לא הסתפק רק במילים. הוא פנה לוועדת-החינוך של הכנסת, אירגן את ועד-ההורים להתנגדות מסיבית לכוננת-הפיתורין, ונתן לראש-העיר להבין כי ועד-ההורים לא יירתע מהשבתת הלימודים, הפגנות ופגניות לבג"ץ. חברי-כנסת התערבו אף הם בפרשה, ודרשו מראש-העיר לחזור בו מכוננתו.

יוסף נבו, שהוא פוליטיקאי מנוסה, הבין כי הפעם לא יוכל להתיישר, ללא שערוריה, עם הקו של המפד"ל. ביום שלפני ביקורו של שרי-החינוך בעיר, ב-ישיבה סוערת של נציגי העירייה, ועד-ההורים ואגשי-החינוך, הוא החליט על מוצא של כבוד: המנהל יישאר בתפקידו לשנת-ניסיון שלישית.

במסיבת-העיתונאים שנערכה לכבוד שרי-החינוך בתחילת ביקורו בהרצליה, אחרי שהסתיים שטף המליצות, הועלתה השאלה של מידת החופש הפדגוגי שלו וזכאי מנהל בית-ספר תיכון, וכן פרשת דורפן.

ראש-העירייה יוסף נבו טען כי אכן אין להגביל מנהלי בתי-ספר, ושרי-החינוך הסכים עימו. לגבי פרשת שמואל דורפן, טען שרי-החינוך זבולון המר, כי אינו מכיר כלל את הנושא. "לא שמעתי על זה שום דבר", אמר המר בהתממות אופיינית.

ההתממות של המר נראית מוזרה ביותר, שכן אנשי ועד-ההורים, תוך כדי מאבקם, שלחו אל המר מברק בנושא זה עוד שבוע קודם לכן. יתר-על-כן, רק יום קודם לכן נערכה ישיבה של ועד-ההורים של הכנסת, שדנה בפרשה זו. אולם שרי-החינוך לא שמע כלל על הבעיה החינוכית הבוררת ביותר בימים אלה, אולי מפני שתחומי-עיסוק אחרים גוזלים מהזמן היקר, שאותו הוא אמור להקדיש לתחום שעליו הוא מופקד.

בבית-הספר עצמו לא הסתירו התלמי-דים והמורים את שימתם על המשך העסקתו של המנהל התיבב עליהם. מורי בית-הספר נפגשו תוך יציאות-ידיים עול-יות. "מה יש פה להגיד", אמרה אחת המורות, "כולנו שמחים על כך שדורפן נשאר איתנו. זהו ניצחון לשכל הישר". המנהל, שמואל דורפן, ביטא את הרג-שנו במילים קצרות. "אני מרגיש", הוא אמר בחיוך, "כאילו עברתי את מפלי הניאגרה בתוך חבית... ונשאתי בחיים".

משה מאור

הספר. על אותו מישקל אפשר היה גם להביא פרוצות לכיתה, כדי שסיבירו את האידאולוגיה שלהן. לעומת זה, איש לא טרח להציג לפני ילדי-בית-הספר את ה-ערכים והמסורת של עמ'ישראל. מה יש? להרי קרישנה צריך לתת פיתוח-פה ו-ליהדות לא צריך?"

גם אם יש אמת בסענתו של קליין, הוא לא שם לב לעובדה המזרח, ש-סקרנותם של אותם ילדי-תיכון לא התעו-רה לגבי ערכי היהדות ומסורתה, עד כדי בקשה לערוך בהם דיון מיוחד בכיתה. "קשה לי להבין את המהומה הגדולה שקמה סביב הנושא", אמר דורפן, "הרי הרוב המכריע של התלמידים הישראליים, הם השמרנים והמורבעים ביותר מבין ה-תלמידים והסטודנטים בעולם המערבי ה-דמוקרטי. כאשר ערכי המעמד הבינוני שולטים בכיפה, קצת מוזר שקיים חשש נורא כל-כך שהתלמידים יתפשו לאידאור-לוגיות ואמונות מסוג זה".

העסקן הדתי לא הרפה ממאבקו, אך הסיבוב הראשון הסתיים בכישלונו. ראש-עיריית הרצליה, יוסף נבו, שבינתיים הצ-ליח, באמצעים שונים, לגרום לסילוקם של אנשי הכת מתחומי ק"ק הרצליה, החליט לא לפטר בו במקום את המנהל. כמו שאר עסקי-העירייה, נועץ גם הוא נוכח הסכנה, שחלק מאמונותיהם של אנשי הכת, למשל הפציפיות וההמנעות מהוחלטת מהרג יצור חי, ידבק בתלמידים

את דעותיהם לנהל איתם ויכוח פתוח. המנהל, שמואל דורפן, תושב חופית, בעל דיבור איטי והליכות נעימות, שקל את הבקשה בכובד-ראש. כאשר השיב לבקשה בחיוב, לא שיער בנפשו שהדבר עלול לעלות לו, מאוחר יותר, באובדן מישרתו.

"דורפן הוא המנהל הטוב ביותר שהיה מעולם לבית-הספר הזה", טוענת שולה שפיגל, מורה להיסטוריה ולאזרחות ב-הרצליה, "הוא העלה את רמת בית-הספר באופן משמעותי. הוא מנהל בעל ראש פתוח, רגיש לנפשם של התלמידים, ומנסה להרחיב את אופקיהם.

"הבעיה היחידה שלו היא שהוא איננו רוקד לפי צלילי-החלילים הבוקעים מ-עיריית-הרצליה, שבה יושבים פוליטיקאים, וזאת בניגוד למנהלים אחרים שאני מכירה, שהבינו יפה כל רמז. הסיבה לכך פשוטה: שמואל דורפן עוסק ועסוק בחינוך. הוא אפילו לא מכיר את הריקודים האלה.."

הכשר למים

גנובים

חוסר התמצאותו של המנהל ב-ריקודים עירוניים כימעת עלה לו ב-מישרתו, אך הסכמתו לקיים את אותה שיחה עם כוהני-הדת של הרי קרישנה התגלתה כצעד פדגוגי מבריק.

השר וראש-העיר

ראש-עיריית הרצליה יוסף נבו (מימין) ושר-החינוך זבולון המר, הטוענים שהם מטכמים למתן חופש פעולה למנהלי בתי-ספר בנושאים פדגוגיים אך ניסו להדיח את המנהל.

העומדים לפני גוססם לצה"ל. אולם הוא היה די פיקח כדי להבין שהמדובר בנושא חינוכי עקרוני, והעביר את הטיפול ב-פרשה לידי אנשי מישרת-החינוך.

נקודה שחורה

בפינקס

אנשי מישרת-החינוך נתנו גיבוי מלא לצעדו של המנהל, מה גם ש-התגלה כיציל. מפקח המחוז, אברהם ריון, אמר: "כיוון שניתן להתווכח על שיקולו ונקודת-המוצא שלו בהחלטה שיכולה להיות פדגוגית, ביקשנו להוריד את הנושא מה-פרק".

על פני השטח שקטו הרוחות, אך עסי-קני עיריית-הרצליה, בסבלנות של פולי-טיקאים משופשים, החלו רושמים לדורפן נקודות שחורות בפינקסיהם הקטגוריים. ההודמנות להיפטר מהמנהל לא אחרה לבוא. שכן בשבועות האחרונים הסתיימה חקופת-הניסיון בת השנתיים של דורפן כמנהל בית-הספר, ולפני העירייה עמדה

"השיקול היה פשוט", מסביר המנהל, "עלידי הבאת אנשי-הכת לבית-הספר, ו-גיטורל ההשפעה והאווירה ה'מיסטרית' כביכול — שלה חשופים הילדים בתוך המיקדש — הוצאנו למעשה את העוקץ מהמים הגנובים האלה. השיחה בכיתות היתה עניינית, ובזה תם הסיפור".

שיקולו של המנהל התגלה, תוך זמן קצר ביותר, כמוצדק. "כל הסקרנות ש-היתה לנו לגבי הרי קרישנה", מספר בוריס אהרונסברג, מיוזמי הפגישות, "התנדפה אחרי השיחה שהיתה לנו איתם".

אולם על המיקרה שמע גם סגן ראש-עיריית הרצליה, נציג המפד"ל מנחם קליין, ובניגוד למנהל, הוא לא ראה בכך את תום הסיפור. קליין ראה חובה לעצמו להציל את נפשות התלמידים הרכות מציפורניהם של עכ"ם ימ"ש, והצעד הראשון שעשה היה לדרוש בכל-חוקק את פיתורו לאלתר של המנהל המתירן. "העובדה שסקרנות הילדים התעוררה", הסביר העסקן העירוני, "איננה מצדיקה את הבאתם של אנשי-הכת לכיתות בית-